

Jeg tror, at der fra en vis Side i alt Fald vil blive sagt noget Saadant; men overalt er det en saa vanskelig Ting at røre ved Grundloven, som altid vil fremfalde en hel Mængde Spørgsmaal, at man efter min Mening, naar man gjør det, skulde gjøre det paa en saadan Maade, at man virkelig kan raade Bod paa de Ulemper og Mangler, der have vrist sig at være til Stede, men det forekommer mig, at man ikke ved Regjeringens Forslag, naar det holdes indenfor de Grændser, som ere satte, i Virkeligheden vil naae det tilsigtede Resultat, nemlig at staae Sikkerhed for, at man altid paa en regelmæssig Maade faar en Finantslov tilveiebragt. Jeg har allerede berørt, at dette Forslag kun omhandler det ene Tilfælde, at der er Strid mellem Landsstinget og Folkethinget om flere eller færre enkelte Poster paa Finantsloven, men Erfaringen viser os, at en Finantslov kan gaa i Stykker paa andre Maader. Det sidste Aar indeholder jo Vidnesbyrd om, at vi kunne komme til at staa uden en Finantslov af to andre Grunde, fordi den ikke bliver færdig til 1ste April, da den skulde være færdig, eller fordi den bliver forkastet af det ene Thing, saaledes som stet er af Folkethinget. For disse Tilfældes Vedkommende indeholder Regjeringsforslaget jo intet Middel. Vilde man altsaa søge at forebygge saadanne Konflikter som dem, jeg har nævnt, forekommer det mig, at Opgaven maatte være at ordne Sagen saaledes, at man fik afhjulpet disse Mangler. Det er væsentlig dette, som har ligget mig paa Sinde at bringe frem gennem det Forslag, jeg har tilladt mig at indbringe. En nærmere Omhandling heraf hører maaske ikke hjemme under Behandlingen af Regjeringens Forslag, men vil komme frem senere. Jeg skal derfor ikke videre forfølge disse Punkter her, men med Hensyn til Ordningen paa det enkelte Punkt, som Regjeringens Forslag alene angaar, maa jeg for mit Vedkommende ganske godkjende det Princip, hvorpaa Forslaget er bygget, og som er udtalt saaledes, at man skal stille sig „fuldkommen upartisk mellem de forskjellige Faktorer“ og tilveiebringe en Ordning, som „ikke tilfører nogen af dem en ny Magttilvæxt“. Jeg har bestræbt mig for noget Sigtende ved det Forslag, jeg har havt den Ære at indbringe. Spørgsmaalet er imidlertid, hvorvidt det Formaal,

man har stillet sig, virkelig maa siges at være naaet ved det Forslag, der foreligger. Regjeringen har søgt at naae dette Maal ved, jeg kan gjerne sige til Vengsteligbed, at fastholde de to Things fuldstændige Ligestilling, til Vengsteligbed at fastholde for ethvert af dem dets Særstilling som Led i den hele Virksomhed, men det, som jeg tror udgjør Svagheden i dette Forslag, er netop denne Vengsteligbed, idet man derved er kommet til at give Regler, som forekomme mig i praktisk Henseende netop at ville føre til uheldige Resultater. Jeg skal i den Henseende i det Væsentlige erklære mig enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Suel), som nylig har udtalt sig. Forslaget gaar jo ud paa, at der af de 20 Stemmer, som afgives af de 20 Medlemmer af det saakaldte Udgjorelsesubvalg, skal udtages en Stemme. Denne Stemme skal ikke forsvinde, men den skal derimod have dobbelt Kraft og Betydning. Den skal gjælde for to for det Tilfælde, at der bliver Spørgsmaal om det. Jeg tilstaaer, at det forekommer mig, at man gjerne kunde have sparet sig at sige, at den kun skal lukkes op og læses, naar der ikke er absolut Stemmeslæthed; thi jeg ser ikke, hvad Skade der kunde ske ved, at man altid læste denne Stemme. Man kan tænke sig det Tilfælde, at der staaer 10 Stemmer mod 10 Stemmer, saa udtages der en, og der bliver tilbage 19 Stemmer. Naar der af disse er 10 Stemmer for det ene og 9 Stemmer for det andet Resultat, saa er der ikke absolut Stemmeslæthed; thi der skal jo være en absolut Stemmeslæthed af 2. Der skal altsaa være 11 Stemmer for dette Resultat for at faae det vedtaget. Dersom Stemmerne staa saaledes, at der bliver 11 Stemmer for det ene Resultat og 8 Stemmer for det andet, saa kan man gjerne lukke den Stemmeseddél op, som man hidtil har holdt lukket; thi uagtet den gjælder for to, kan den ikke forandre Resultatet. Stemmer den med de 11 Stemmer, saa bliver der 13 Stemmer, men det Resultat maatte man i Forveien komme til, og slutter den sig til de 8 Stemmer, gjør det heller ikke Noget, thi saa faar vi 11 Stemmer mod 10 Stemmer. Det er altsaa, om jeg saa maa sige, egentlig et Omvøb, at denne Stemme holdes forseglet og først lukkes op i sidste Dieblit. Man kan lige saa godt gjøre det strax. For saavidt altsaa Tingene er den, at man ud-